WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

Nr. 29 17 JULI 1965

OPZIJ! OPZIJ! GA UIT DE WEG ALLEMAAL! Want deze ongekamde dame kun je beter een beetje ontwijken. Ze zit vol rare fratsen en kunsten en ze houdt verschrikkelijk veel van alles wat NAAR is. Drullerig weer vindt ze ENIG, vies eten vindt ze HEERLIJK en de Zwarte Jongens vindt ze ALLERAARDIGSTE knullen. Een heel vreemde tante is het en ze heet MALLE MADAM MIKMAK. Vandaag maken jullie voor het eerst met haar kennis, maar.... blijf uit haar buurt!

OOM DONALDS BRIEVENBUS

De Brievenbus zit weer tot de rand toe vol met jullie gezellige briefjes en ik ga er gauw een paar beantwoorden. Wat, heb JIJ nog niet geschreven? Doe dat dan meteen en stuur je brief naar Postbus 792, Amsterdam. Vergeet niet, duidelijk je naam en adres te vermelden en zet in de linkerbovenhoek van de envelop: OOM DONALDS BRIEVENBUS. Ik kijk met spanning uit naar je brief!

*

AAGGIE BREGMAN, BENTHUIZEN. Eigenlijk zijn alle lezers van DONALD DUCK mijn vriendje of vriendinnetje, Aaggie, ook al schrijven ze me niet. Maar natuurlijk vind ik het erg fijn als ze wèl schrijvan, zoals jij dat hebt gedaan. Dag, Aaggie!

*

TRUUS CLARIJS, SCHAESBERG. Tobber had een heel deftige Perzische naam, die zó deftig en zó Perzisch was, dat ik niet meer weet hoe je hem uit moet spreken, laat staan, dat ik nog weet hoe je hem moet schrijven!

*

ANNERE en HERMAN PAP, DORDRECHT. Nu het zomer is, zul je wel niet meer ziek zijn, hè, Anneke? Nu kun je fijn buiten spelen en veel gezondheid opdoen! Hebben jullie al vakantie? Dag, de groeten van alle vriendjes uit Duckstad!

*

TJITSKE MEEK, Nw.-RODEN. Is Fokkelientje je zusje? Wat hebben jullie leuke namen — Tjitske en Fokkelientje! Jullie komen zeker uit Friesland! Dag, allebei!

* PRIJZEN *

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG Nr. 29

In deze ster kun je in de cirkeltjes op iedere lijn een woord van vier letters invullen. Voor elk woord geven we je een zinnetje als aanwijzing. Dat zinnetje heeft iets te maken met het woord dat je moet vinden en het dient om je bij het zoeken te helpen.

1-4 Het klopt onder je ribben
2-3 Zo haarloos als een biljartbal
1-5 Met Pasen bezorg ik de eieren
2-5 Oud, maar n zo bijdehand!
4-3 Je kunt het spreken en schrijschrijven

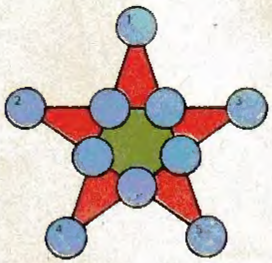

Schrijf de vijf woorden die je gevonden hebt, op een briefkaart en stuur die vóór 22 juli naar DONALD DUCK, Postbus 792, Amsterdam. Schrijf duidelijk je naam, adres en woonplaats op de kaart en zet in de linkerbovenhoek: „Oplossing nr. 29" en daaronder wat je wilt hebben, een autoped of een horloge.

* * * * * * *

Eerste prijs: een horloge of autoped naar keuze; tweede prijs jongens: bouwdoos; meisjes: weefdoos; 10 derde prijzen: een badmintonspel; 20 vierde prijzen: een bal.

* * * * * * * *

ONS ZIEKENLIJSTJE

De volgende zieke vriendjes en vriendinnen kun je erg blij maken door ze eens een kaart of een briefje te sturen:

Linneke de Graaf — filmsterren — Ziekenhuis „Zonnegloren", Kinderafdeling, Zaal 5, Soest.

Henk Thomassen, 10 jaar — postzegels en filmsterren — Kinderpaviljoen Margriet, San. Dekkerswald, Groesbeek.

Harry Vossebeld, 8 jaar — Kinderpaviljoen Margriet, San. Dekkerswald, Groesbeek.

Gerard Postma, 9 jaar — foto's van dieren en schepen, en speldjes — Ged. Putten 11, Makkum.

Johh Herder — speldjes — Sanatorium, Hellendoorn.

José Steenbeek, 5 jaar — ansichtkaarten — Kinder-Neur., Zaal 2B, Nic. Beetsstraat 24, Utrecht.

Nettie (11) en Hennie (9) van Leuven — kaarten van dieren en speldjes — San. Emma-oord, Zevensaar.

OPLETTEN ALLEMAAL

De winnaars van prijsvraag nr. 22 zijn:

1e prijs: Tjitze Koster, v. Atsemastraat 9, **Dokkum.**

2e prijs: Renske de Reus, Mercuriusstraat 22, **Willemstad, Curaçao, Ned. Ant.**

3e prijs: P. Bleijendaal, **Castricum;** P. Breur, **Breda;** R. Kuil, **Woldendorp;** M. v. Zutphen, **Alkmaar;** I. Janssens, **Antwerpen-België;** L. Buvelôt, **Utrecht;** J. v. Weert, **Vlissingen;** N. Schuurman, **Westbroek;** H. Kuipers, **Amsterdam;** E. Dieleman, **Nunspeet;**

4e prijs: G. Kuik, **Nieuw-Amsterdam, Dr.;** G. Cornelissen, **Hilversum;** A. Reinderink, **Haaksbergen;** R. v. d. Kleij, **Den Haag;** N. Velzeboer, **Beemster;** J. Koopman, **Sittard;** A. Cox, **Eindhoven;** J. Groen, **Velsen-noord;** W. Holthuis, **Nw. Loosdrecht;** J. Regensburg, **Nw. Den Helder;** M. Wind, **Eindhoven;** H. Kuttert, **Groningen;** C. Kleinhesselink, **Geesteren;** P. Kleij, **Nijmegen;** A. Springer, **Marken;** H. v. Nieuwkerk, **Woerden;** J. Bloos, **Lopik en Kapel;** B. Visser, **Stad a. 't Haringvliet;** G. Top, **Putten;** A. Hogervorst, **Naaldwijk.**

De oplossing van prijsvraag nr. 27 luidt: Hoge bomen vangen veel wind.

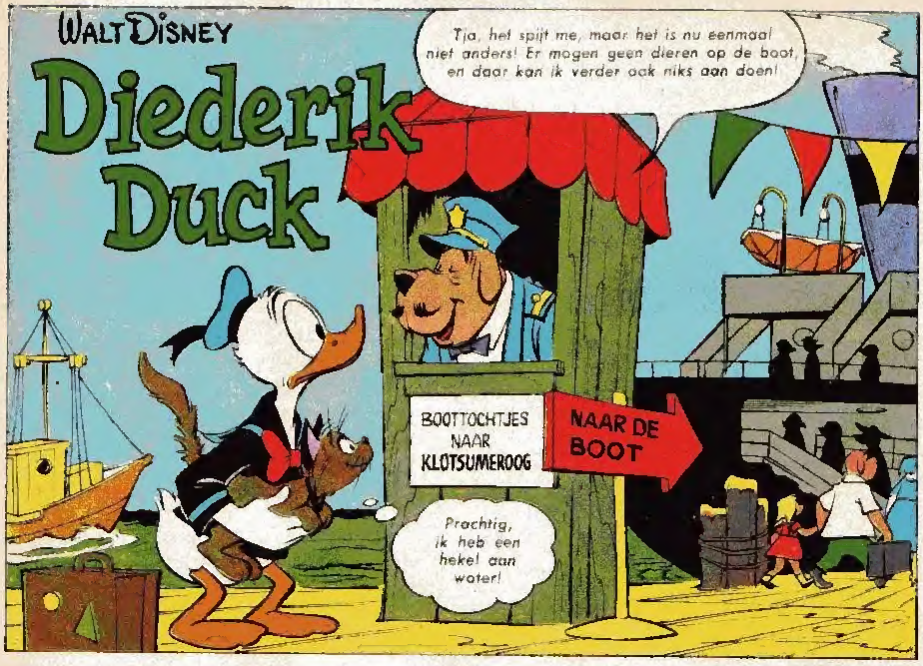
WALT DISNEY
Diederik Duck
Tja, het spijt me, maar het is nu eenmaal niet anders! Er mogen geen dieren op de boot, en daar kan ik verder ook niks aan doen!
BOOTTOCHTJES NAAR KLOTSUMEROOG
NAAR DE BOOT
Prachtig, ik heb een hekel aan water!

Hela, neef Donald! Wat voer jij hier uit?
Ik wilde een tochtje maken naar Klotsumeroog, maar Tobber mag niet mee op de boot!

Is dat alles? Nou, maak je maar geen zorgen, hoor, daar kunnen we gemakkelijk iets aan doen! Ik heb een zeiljacht op de kop kunnen tikken, je mag met mij mee!

ALSJEBLIET NIET!

Da's geweldig, zeg! Laten we meteen gaan!

Kijk, daar ligt mijn schip, klaar om uit te varen! Kom mee aan boord!
Het zal wel moeten!

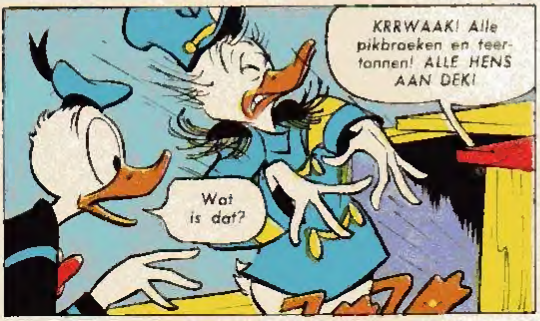
KRRWAAK! Alle pikbroeken en teertonnen! ALLE HENS AAN DEK!
Wat is dat?

Dat is mijn papegaai! Alle echte zeebonken hebben een papegaai!

Welkom aan boord, maats! Doe alsof je thuis bent enzovoort — maar aan gepraat hebben we niks — VOLLE KRACHT VOORUIT!

EEN VOGEL!

Ik weet waaraan je denkt, maat, ik ken die hongerige blik! Maar je hoeft 't niet te proberen, want ik laat je alle hoeken van het schip zien, ik zwabber het dek met je en ik zal je kielhalen als je iets doet!

Bij nader inzien, lijkt hij me toch een beetje te taai . . . naar mijn smaak!

AHOY! ALLE HENS AAN DEK! LICHT HET ANKER, HIJS DE ZEILEN! VOLLE KRACHT VOORUIT!
WAT HEEFT DAT TE BETEKENEN!?
Ik voer het bevel over een zeilschip, net zoals dat in de boeken gaat!
Hij met z'n boeken, ik wou dat-ie ze apat! Dan was hij tenminste een poesje zoet!
Goed hoor! Ay-ay, of hoe dat heet! Als we maar vertrekken!
DAAR GAAN WE!!
VAREN, VAREN, OVER DE BAREN....

Een steiletje doorgedraaide landrotten! Ze hebben de trossen niet eens los gegooid!

TROSSEN..

TOING!
LOS!

Dat was nou echt weer iets voor Diederik, hoor!

WAT EEN PRET!

Weldra . . .
Ah! Hier heb je de oorzaak van alle moeilijkheden: een kleine knoop! Eens kijken . . .

AH! DAAR! TROSSEN...

...LOS!
FLOEP!

Goeiedag! Hij kan nog wel eens gevaarlijk worden ook! Ik denk dat ik maar een beetje uit z'n buurt blijf!

POEWZ

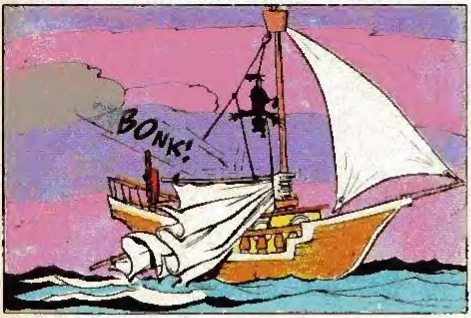
BONK!

DONALD! HOU OP MET DIE FLAUWE GRAPJES! Gedraag je een beetje, asjeblieft!

NOEM JIJ DIT EEN GRAPJE? LAAT ME ONMIDDELLIJK ZAKKEN!

Ik zal het zeil weer hijsen, dan kom jij vanzelf naar beneden, Donald!

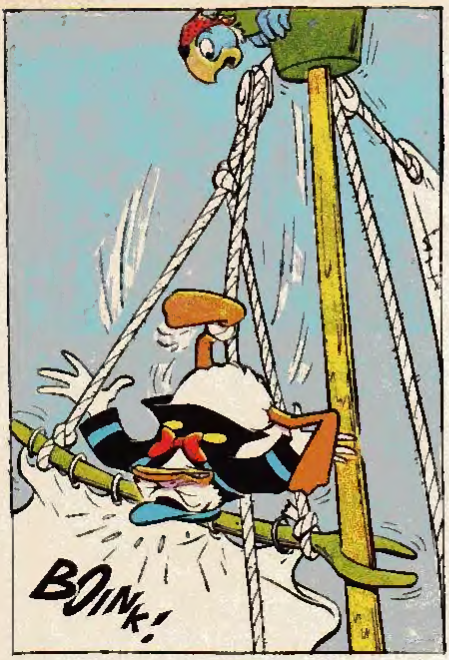
BOINK!

Ziezo! Daar ben je weer! Veilig en wel aan dek beland!

Als heer en meester van dit schip ben ik genoodzaakt je te vragen of je je verder rustig wilt houden en niet nóg meer schade aan wilt richten! Per slot van rekening draag ik hier de verantwoordelijkheid!
Ik moet op m'n achterhoofd gevallen zijn! Dit is te gek om woor te zijn!

Hoor eens, meneer de half-gare operette-kapitein: BRENG ME ONMIDDELLIJK NAAR KLOTSUMEROOG OF IK STOOK DE HELE BEMANNING TEGEN JE OP EN SLA AAN 'T MUITEN!!
Oh, oh, wat nou!

LAND IN ZICHT!

Het ziet er erg verlaten en onbewoond uit!

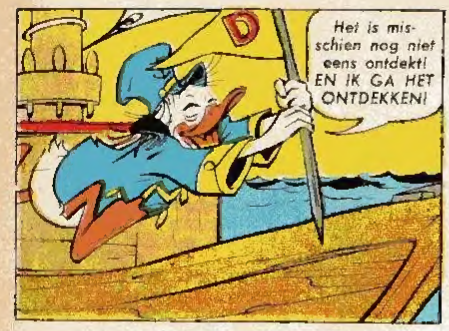
Het is misschien nog niet eens ontdekt! EN IK GA HET ONTDEKKEN!

En ik ga het fijn naar mezelf noemen: Diederiks-ploat!

Toch moet er iemand wonen! Hoe komt dit drinkfonteintje hier anders!
Misschien is het een natuurlijke bron!

HIERBIJ VERKLAAR IK DIT EILAND VOOR ONTDEKT EN IK NOEM HET: DIEDERIKS-PLAAT? HOEZEE!

Allie modderloggers!
AAH!
Kijk eens waar hij beland is!
Dat noemen ze nou: voet aan WAL-vis zetten!

Ik zal de kustwacht waarschuwen zodra we op Klotsumeroog zijn! Dan pikken die je wel op!

Ze halen hem toch nooit in! „Diederiksploot" is het snelst-zwemmende eiland in de hele oceaan! Hihi! Goeie reis, vriend Diederik!
HELLUP!

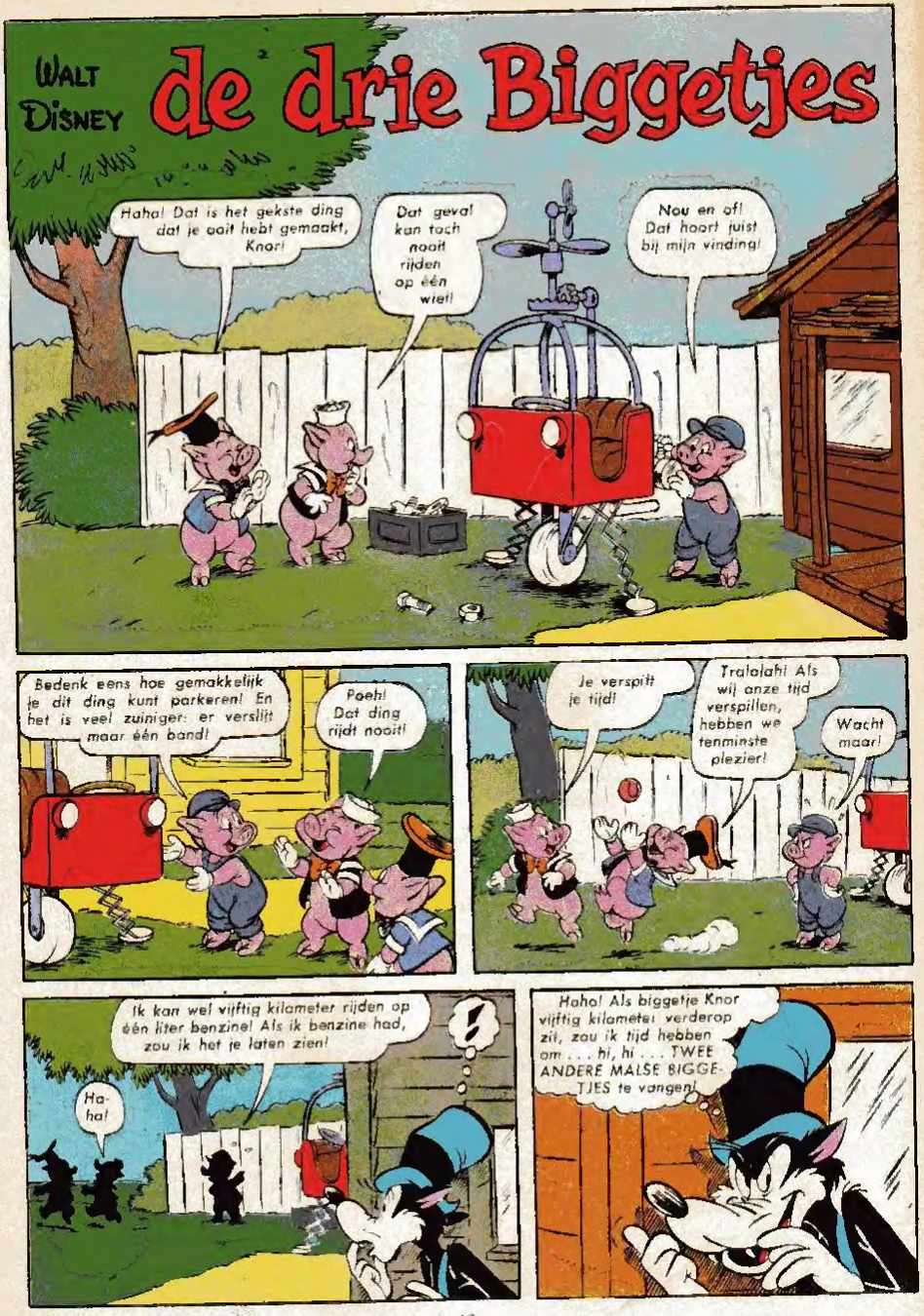
WALT DISNEY
de drie Biggetjes
Haha! Dat is het gekste ding dat je ooit hebt gemaakt, Knor!
Dat geval kan toch nooit rijden op één wiel!
Nou en of! Dat hoort juist bij mijn vinding!
Bedenk eens hoe gemakkelijk je dit ding kunt parkeren! En het is veel zuiniger: er versliit maar één band!
Pooh! Dat ding rijdt nooit!
Je verspilt je tijd!
Trololah! Als wij onze tijd verspillen, hebben we tenminste plezier!
Wacht maar!
Ik kan wel vijftig kilometer rijden op één liter benzine! Als ik benzine had, zou ik het je laten zien!
Ha-ha!
Haha! Als biggetje Knor vijftig kilometer verderop zit, zou ik tijd hebben om . . . hi, hi . . . TWEE ANDERE MALSE BIGGETJES te vangen!

Even later vindt Knor een cadeautje!
Benzine? Ha! Iemand wil me helpen om m'n broertjes een lesje te geven!
MET DE GROETEN VAN EEN VRIEND
Ah h! Joepie! Nu kan ik m'n karretje proberen! Met een liter benzine kom ik misschien wel tot Tim boektoe!
Hij doet het gewel dig!
Ga jij maar fijn een eind rijden! Dan ga ik je damme broertjes vangen!
Ooh! kijk daar eens!
LOLLIELAAN
GRATIS SNOEPEN
DEZE KANT OP
Ik wist niet eens dat dit hier was!
Haha! En dan beweert Knor nog dat je nooit iets voor niks krijgt!
LOLLIELAAN
GRATIS SNOEPEN
DEZE KANT OP
Haha!
Maar hij is er nu niet om onze pret te bederven!
En hij is er ook niet om jullie sufferdjes te HELPEN!
STOOT JE HOOFD NIET! BUKKEN!
Aah!
We zijn in de val gelopen!
Intussen, kilometers verderop
Als die geheimzinnige vriend er niet was geweest, had ik niet zo kunnen rijden!

(Stik!) Wacht eens! Misschien wilde iemand me wel uit de weg hebben om ... en dat is dan!
DE BOZE WOLF!
Oaaoh! Ik haop dat mijn domme broertjes niet in de val zul len lopen!
Dat ZULLEN ze niet, ze zitten er al in!
Ziezo! Nu zijn jullie klaar om in de oven te gaan!
FWMPF!
Oei!
Het spijt me dat je broertje Knar er niet bij kan zijn! Maar... hij komt later wel aan de beurt!
Ik ben er al, Midas ... maar niet om gebraden te worden!
Aah! Oh, nee!
Je wilde me uit de weg hebben, hè? Nou, zorg nu maar dat je MIJ uit de weg BLIJFT!
Kijk uit! Doe niet zo gevaarlijk!
(Kuch! Kuch!) Kun je die uitlaatpijp niet afzetten?
Je krijgt zo toch alleen maar je benzine terug!

En nu gaan jullie met me mee! Het is nu geen tijd om appels te eten!
Hé! (Kuch! Kuch!) Breng mij m n braadslee terug!
Maak je maar geen zorgen! Je krijgt em terug!
KLONK!
KLENK!
KLINK!
Maar...
Oh, gunst! Kijk eens naar dat bakblik! Helemaal gedeukt!
O o-ah! En wij ook!
Ik weet wat! Ik geef hem dit bakblik terug!
Wat!?
Een vorm voor TUL BAND CAKE?
Haha! Hij staat al op zijn blik te wachten!
Hah! Kom maar op! Ik lust je!
KA BOEM!
Ooh! Wat n klap!
Haha! Staat het hem niet goed?
Ja, maar een tul band draag je toch op je HOOFD?
Och, hij heeft z n haafd verloren!
Heeft iemand n blik opener?

KROOSJE wist zelf niet hoe het kwam dat ze het wilde weten Zij had een beetje rondgezwommen in de sloot. Ze had naar de waterlelies gekeken Want het eendje vond waterlelies erg mooi Daarna had ze naar de madeliefjes aan de slootkant gekeken

„Madeliefjes zijn ook erg mooi," bedacht Kroosje.

„Hallo Kroosje," hoorde ze ineens roepen Kroosje keek op Het was Joepie, de hond van de boerderij

„Hallo Joepie," riep Kroosje terug „Lekker weertje, hè?"

„Geweldig." riep Joepie. „Wat ben je aan het doen?"

„Ik heb naar de waterlelies gekeken," zei Kroosje „En naar de madeliefjes. Zeg eens, Joepie," ging ze verder „Wat vind jij nu mooier. Waterlelies of madeliefjes?"

Joepie bleef even staan. Hij hield zijn kop schuin

„Dat weet ik niet," zei hij toen. „Daar denk ik nooit over na."

„Maar eh wat is dan het mooiste op de hele wereld?" vroeg Kroosje

„Het mooiste op de hele wereld?" herhaalde Joepie „Het mooiste op de hele wereld? Dat is .... dat is eh .... dat is een bak met vette kluiven. En nu moet ik weg, hoor. Dag Kroosje." Weg huppelde Joepie

„Dag Joepie," riep Kroosje, maar ze schudde haar eendekopje. „Een bak met vette kluiven. Hoe kan dat nou het mooiste zijn in de hele wereld." Koosje klauterde tegen de walle kant op.

„Ik wil weten wat het mooiste is op de hele wereld," dacht ze Langzaam dribbelde ze op haar platte eendepoten het weiland in Daar, in het weiland, stond Bingo, het paard.

„Hallo Bingo," zei Kroosje

„Dag Kroosje," antwoordde Bingo

„Zeg eens, Bingo," begon Koosje, „ik wilde je iets vragen"

„Vraag maar op," antwoordde Bingo „Maak het alleen niet te lang, want de boer komt me zo halen. Ik moet weer werken."

„Ik eh —— ik wilde je vragen wat eh —— wat het mooiste is op de hele wereld?"

„Het mooiste op de hele wereld?" vroeg Bingo verbaasd. „Tja, dat is niet zo gemakkelijk. Het mooiste vind ik als de zon ondergaat en de boer mij naar de wei brengt. Dan kan ik eten en uitrusten"

Kroosje schudde haar kopje weer „Ik wil met weten wat jij het mooiste vindt," zei ze „Ik wil weten wat het mooiste is" Bingo keek haar een tijdje aan „Dat weet ik niet hoor." zei hij eindelijk „Daar denk ik niet over na. En ik geloof niet dat het erg nodig is om er over na te denken" — „Ik geloof wel dat het nodig is om er over na te denken," zei Kroosje „Ik wil het weten."

„Maar waarom wil je het weten?" vroeg Bingo

„Omdat ik het weten wil," antwoordde Kroosje „Maar ik vraag het wel aan iemand anders. Dag, Bingo"

„Doe dat," zei Bingo. „Dag, Kroosje."

Kroosje wandelde verder Ze stak het welland over en kwam bij de boerderij. Bij de boerderij liep Palo Palo was de pauw van de boerderij

„Dag Palo," zei Kroosje

„Aha," riep Palo „Kijk eens wie we daar hebben. Kroosje zowaar. Kom je een beetje met me babbelen?"

„Ik wilde je eigenlijk iets vragen," antwoordde Kroosje „Ik wilde graag weten wat het mooiste is in de hele wereld Weet jij het misschien?"

„Maar natuurlijk," riep Palo de pauw „Ik zal het je laten zien. Let op" Palo ging rechtop staan en .... ze ontvouwde haar prachtige pauwestaart. De zon scheen op de staart en Kroosje zag allemaal kleuren die heen en weer wapperden. Kroosje zuchtte van bewondering „Nou?" vroeg Palo. „Is dat het mooiste van de hele wereld of niet?" — „Ik vind het een erg mooie staart," zei Kroosje „Hij is nog mooier dan waterlelies en madeliefjes Maar denk je heus dat dit het mooiste is wat er bestaat op de hele wereld?"

„Wel, nou nog mooier," riep Palo de pauw boos. „Nu vraag je me iets en ik geef je het beste antwoord dat er is En jij gelooft me niet. 't Is me wat mooi s"

„Ja maar ...." begon Kroosje, maar de pauw was woedend

„Schiet nou maar op, malle eend," zei hij. „Je hebt me erg boos gemaakt Ga weg of ik pik je."

Kroosje wilde liever niet gepikt worden door die grote Palo. Dus liep ze maar vlug door. Al gauw kwam ze bij het kippehok.

„Hallo," riep een van de kippen „Dag Kroosje."

„Dag," zei Kroosje, maar aan haar stem kon je horen dat ze niet erg blij was

„Wat is er aan de hand?" vroeg de kip „Dat zal ik je vertellen,"

HET MOOISTE OP DE HELE WERELD

DOOR BOUKE JAGT · ILLUSTRATIE: L. JOUSTRA

zei Kroosje „Ik wil graag weten wat het mooiste is op de wereld. Ik heb het Joepie de hond gevraagd, maar die vindt een bak met vette kluiven het mooiste. Bingo het paard weet het niet en Palo de pauw zegt dat zijn staart het mooiste is. Weet jij het misschien. En als je het weet, wil je het dan aan mij vertellen?"

„Maar eh ... natuurlijk," zei de kip verbaasd. „Als ik het wist, zou ik het jou wel vertellen. Maar ik weet het niet."

„Echt niet?" vroeg Kroosje.

De kip dacht diep na. „Kom eens mee," zei ze toen. Ze liep om de kipperen heen. Toen om de schuur en daarna achter het hondehok om. Kroosje liep achter haar aan. Achter het hondehok bleef de kip staan. Eerst keek ze een paar keer om zich heen. „Ik geloof toch dat ik het weet," fluisterde ze.

„Wat is 't dan?" vroeg Kroosje. De kip keek weer om zich heen. Dan boog ze zich naar Kroosje. „Een mooi rond wit ei," fluisterde de kip toen. „Maar vertel het aan niemand, asjeblieft. De anderen vinden ovale eieren veel mooier. Maar ik houd van witte ronde eieren. Ik probeer altijd een mooi wit rond ei te leggen."

„En lukt dat?" vroeg Kroosje. „Nog niet," zei de kip. „Een keer is het bijna gelukt. Maar ik blijf het proberen." — „Oh" zei Kroosje, maar ze begreep wel dat de kip er ook niets van wist. Daarom nam ze afscheid en liep verder. Ze liep het hele weiland weer over en kwam weer bij de sloot. En in die sloot. .. zwom een ander eendje. Een eendje dat ze nog nooit had gezien. „Dag," riep Kroosje een beetje vrolijker. Het andere eendje keek op „Ooooo"' riep het andere eendje. En toen nog eens· „Oooooo!" „Wat is er?" vroeg Kroosje. „Jij .. jij . jij bent het mooiste eendje van de hele wereld," zei het andere eendje. Kroosje keek heel blij. „Meen jij dat echt?" vroeg ze. „Anders zou ik het niet zeggen," zei het andere eendje. „Ik heet André."

„Ik heet Kroosje," zei Kroosje. „Dat is de mooiste naam in de hele wereld," riep André. „Ik wil met jou trouwen en met niemand anders. Wil jij met mij trouwen?" — „Als je me antwoord kunt geven op één vraag," antwoordde Kroosje.

„Ik wil je op wel honderd vragen antwoord geven," riep André. „Vraag maar op" Kroosje haalde diep adem. Toen zei ze: „Wat is het mooiste op de hele wereld?" André keek Kroosje lang aan. „Het op een na mooiste op de hele wereld," zei hij toen, „dat is een nest met eieren..."

„Dat wil ik niet weten..." begon Kroosje. „Stil," zei André. „En het aller- aller- allermooiste op de hele wereld zijn acht kleine eendjes die achter hun vader en moeder aanzwemmen" — Het was een hele tijd stil. „Nou?" vroeg André toen. „Denk je dat ook niet?" — „Ik eh... ik geloof het ook," antwoordde Kroosje. „Maar ik vind jou ook erg mooi. Ik geloof wel dat ik met je wil trouwen" — „Hoera," riep André, en van vreugde maakte hij een sprong boven het water uit. Daarna dook hij helemaal met zijn kop onder water. Toen hij weer boven kwam had hij een visje in zijn bek. „Alsjeblieft," zei hij. „Die heb ik voor jou gevangen." Dat maakte Kroosje erg blij. Ze wist nu zeker dat ze met hem wilde trouwen. En daarom heeft ze dat ook gedaan.

WALT DISNEY

Madam Mikmak

Diep verschalen in het duistere hartje van het grote woud staat een klein samber huisje. In dat huisje woont Madam Mikmak. Ze heeft het op dit ogenblik best naar haar zin, want ze geniet van het „mooie" weer...

KABOEM!

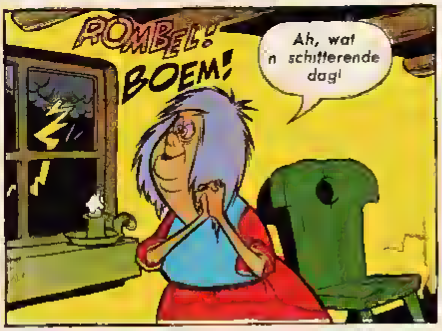

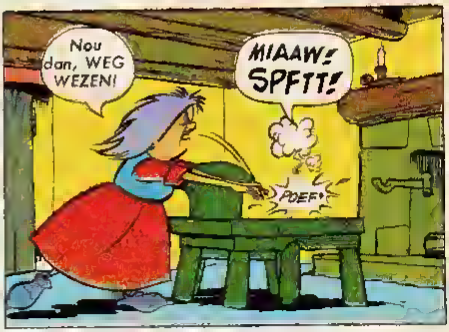

Op een maaie dag als deze hoort iedereen buiten te zijn, om kou te vatten, natte voeten te krijgen en van het verschrikkelijke weer te genieten!
Intussen.....
Boh! Wat een verschrikkelijk weer! Zijn we nau nog niet bij Madam Mikmak?
Geduld, jongens! We zijn er bijna!
Ah! Eindelijk! Daar is het!
Ha! Wat hebben we daar? Eindelijk iemand die van deze fijne dag geniet! Hé, als dat de ZWARE JONGENS niet zijn — die beste baaswichten!
Kom binnen! Kom binnen! Of zal ik liever buiten komen?
Heeft iemand zin in salamon dersaep met paddepootjes?
Slik!
Nee, nu maar niet, Mikmak, dank je wel!
Hoor eens, Mokkie! Je moet ons helpen — met een gemeen zaakje!
Heb je dan ook nog andere zaakjes?
Professar Van Drakenstein heeft een nieuwe uitvinding die wij graag in handen willen hebben!
Je bedoelt dat je hem wilt pikken?
Oh, heerlijk! Heerlijk! Wat een geweldig idee!

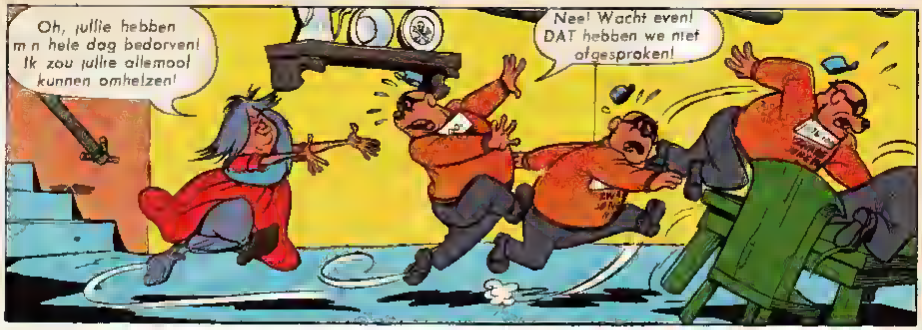
Oh, jullie hebben m'n hele dag bedorven! Ik zou jullie allemaal kunnen omhelzen!
Nee! Wacht even! DAT hebben we niet afgesproken!

Eens kijken, waar dit karweitje verander ik me in een zwarte raaf!

POEF!
Slik!
Niet zo haastig!

Wat scheelt eraan jongen? Ik zou toch helpen?
Jo, maar eerst wil ik je ons plan laten zien!

Von Drakenstein heeft zijn nieuwe uitvinding opgebergen in dit gebouw! Het is van beton met staal platen en er staat een hek van schrikdraad plus twee schildwachten bij!

Wat een sufferd! Moet hij z'n vinding dan niet beschermen tegen inbrekers?
Haha! Ja! En nu kom jij aan de beurt!

Ja, ja, ga verder!
Nou mompel mompel mompel

En zo, nadat ze Modom Mikmak hun plannetje heb ben uitgelegd
Gelukkig! Het regent niet meer!
Niet vergeten, hoor! Geef ons eerst de tijd om bij het ge houw te komen!
Goed, jongens! Zet em op! Oh, boh! Het ziet ernaar uit dat het weer slechter wordt!

Oh, nou, door zal ik wel ns gauw ver-ondering in brengen , zodra de jongens bij het gebouw von Van Drakenstein zijn!

Later
KCHGRR! KCHGRR!
O gunst! Het wordt tijd dat ik begin! Dank je, liefje!

Wat een heerlijk weertje vandoog!
Jo! Ik ben blij dat het niet meer regent!
Kom, jongens! Het is tijd!

Hé! Waar is de zon gebleven?
Gunst! Hij is achter die rare walk verdwenen!

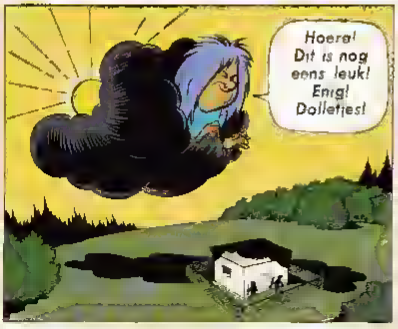
Hoera! Dit is nog eens leuk! Enig! Dolletjes!

Vlug! Naar binnen! Het begint weer te onweren!
BAM!

Oh, ik heb niet zo'n plezier gehad sinds de dag dat ik mijn been brak!
Kijk, jongens! Ze heeft het hek al kapot gemaakt!
SSSSS
BOEM!
En daar staat ze een gat in het gebouw! Kom mee!
Sta af ik schiet!
OEPS!
Ach, je wilt een hulpeloos oud dametje toch geen pijn doen, jochie?
POEF!
Vooral niet als je bezems hebt in plaats van geweren!
Hé! Wat zullen we nou hebben?
POEF!
POEF!
Gunst! Hoe moet je nou met een bezem schieten?
Moet je mij niet vragen! Ik kan er niet eens mee vegen!
He, jongens! Wacht even op mij!
Wat zeg je me daar van! Die Zware Jongens hebben me in de steek gelaten! Wacht maar, ik krijg ze nog wel!

Za, dametje! Jou hebben we tenminste!
Je vrienden mogen dan ontsnapt zijn, maar JOU sluiten we netjes op!
Oeps!
TJOEPS!
Het spijt me jongens, maar ik heb nu wel iets anders te doen...
. . . bijvoorbeeld de Zware Jongens op hun nummer zetten!
Help! Ik heb je toch gezegd dat we Mikmak niet moesten bedriegen!
POEF!
Kom mee, jongens!
HELP!
Hou je vast!
Intussen bij Otto van Drakenstein thuis . .
. . En zo is het gebeurd, professor! Echt waar!
Echt waar!
Nou, nou! Rustig, jongens! Dus ze hebben mijn nieuwe uitvinding gestolen? En wat dan nog? Ik hoop alleen dat ze hem proberen!
Zijn wij nou de enigen hier die niet getikt zijn?
Intussen, in het donkere woud . .
Breng dat dingetje maar naar binnen, jongens!
We wilden je echt niet in de steek laten! Heus niet!

Toe nou, Makkie! We maakten maar een grapje! Toe nou! Maak ons nou los, asjeblieft!
En nu iedereen het zo fijn naar z'n zin heeft, zullen we eens kijken hoe dit ding werkt!

Wat een afgrijselijk lawaai! Heerlijk!
WRAAH!
KNETTER!
BZZZZ!
KRAAK!

Help! Er komt een lichtstraal uit! Bah! Ik houd niet van licht!
Hé! Het is precies op ons gericht!

Ooh eh hé, Mikmakkie we moeten je iets vertellen!

We wilden je WEL in de steek laten! Dat hadden we al afgesproken!
Het was gemeen van ons!
Wat? De Zware Jongens zeggen de waarheid! Dat is iets nieuws!

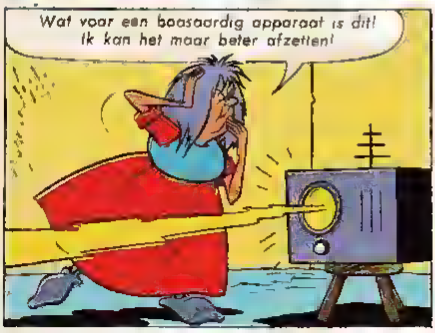
Wat voor een boosaardig apparaat is dit! Ik kan het maar beter afzetten!

Oei! Eh uh (Slik!)
BLAP!

Ik moet jullie iets bekennen ... ik had er ook alleen vandoor willen gaan!
(Snik!) Misdaad loont niet! Boeoe!
Oh waarom zijn we toch zo gemeen?
Hier, ik zal je los maken! (Snik!)
Boeh!
Later, in de gevangenis
U begrijpt dus dat, als mijn verbeteringsmachine werkt, hij HIER terecht komt, precies zoals ik het wilde!
En dan zijn wij meteen weer n paar gevangenen rijker!
Professor, wat bent u toch kropl
Natuurlijk! Oh, daar heb je ze! Precies op tijd!
Een cel voor vijf personen, brave man, en gooi de sleutels maar weg!
Madam Mikmak en de Zware Jongens?
We zijn zo gemeen!
GEVANGENIS
He! Hoe kom ik hier?
Ik geloof dat de machine is uitgewerkt, maar voor hen net even te laat!
Hmm! Ik zal nog iets aan die machine moeten verbeteren!
Hé! Wat is er toch allemaal aan de hand?
Ik weet het niet, maar ik weet wel dat ik nooit meer iets steel als ik niet weet waar het voor dient!
He! Waar is Madam Mikmak? Nou ja, niemand kan HAAR opgesloten houden!
Weet je, poesje, het was zo angezellig in die gevangeniscel, dat ik er bijna was gebleven!
Hissss!

de geuzentrouw van Stevijn Hazehart

In zijn angst heeft Stevijn de geuzenvloot verraden. Een oude man, medegevangene, die op vrije voeten zal worden gesteld, biedt hem aan in zijn plaats te ontsnappen.

Door TIM MARAN
Illustratie HANS KRESSE

DE DUIF

JAWEL, de oude man had het beste met Stevijn voorgehad. Maar van zijn plan kon niets komen, want toen de bewaker de volgende morgen met zijn dagelijkse lijstje namen verscheen, werd Stevijn als eerste afgeroepen. Hoei, dat gaf 'm weer een peut van schrik en angst! Op slappe benen volgde hij de bewaker.

Wederom werden hij en een aantal medegevangenen door Spaanse solderiers afgemarcheerd naar „het Smartehuys". Er was altijd nog noodweer aan de lucht: regen bij bakken tegelijk, waaien, stormen, gieren — dakpannen en uithangbordjes zeilden door de lucht. Als natte, versufte poedels sjokten de gevangenen tussen hun bewakers voort. Het water droop in Stevijns nek, sopte in zijn schoenen, verblindde zijn ogen, het deerde hem allemaal lang niet zoals zijn angst.

En die angst neep hem zowat de adem af toen hij bij „het Smartehuys" van de anderen werd afgezonderd en door een soldenier verder de gracht af werd voortgestompt en -geduwd. Hij dacht niet anders of hij ging rechttoe rechtaan naar het schavot. Maar gelukkig, neen hoor; voor een heel deftig huis aan de havenkant hield de soldenier halt. Daar stonden twee schildwachten voor, zo stram en grimmig, in de ziedende regen, als bewaakten ze een kostelijke schat. Stevijn had er geen idee van, maar in dat huis zetelde de Spaanse admiraliteit!

Natuurlijk werd hij niet als een eregast verwelkomd, maar van klappen, duwen of stompen was toch geen sprake meer. Hij werd netjes in een kaal vertrek gebracht, waar alleen een tafel en drie stoelen stonden. Daar lieten ze hem alleen. Hij was zo verschrikkelijk nat, dat er zich een hele plas om zijn voeten vormde. Even later ging de deur weer open en daar verschenen twee Spaanse vlootofficieren en een tolk. Je zag aan hun gezichten dat ze niet bepaald zo'n hoge dunk van Stevijn kregen zoals-ie erbij stond, maar onvriendelijk waren ze ook niet.

De tolk zei het ronduit: „Stevijn Costerszoon, je hebt de Spanjaarden een goede dienst bewezen door de plannen van de Watergeuzen aan hen prijs te geven. Ze zijn niet ondankbaar. Ze bieden je nu aan bij hen in dienst te komen. En als je 'n goede raad van me wilt aannemen, zeg je gauw „ja". Daar kun je alleen beter van worden. De Spanjaarden zijn aan de macht. Als jij hen verdere diensten wilt bewijzen, kun je je geldbuidel spekken." Zo praatte hij maar verder. Gouden bergen beloofde hij. Stevijn luisterde als versuft, met gebogen hoofd, de armen slap langs het lichaam hangend.

„Nou maatje," besloot de tolk, „wat zeg je ervan?" En toen Stevijn er niets van zei, voegde hij er uit zichzelf aan toe: „Gebruik toch je hersens, jongen. Wat dacht je? Als je weigert, wacht je de galg. Per slot is de dienst die jij de seinjeurs Spanjaarden hebt bewezen, eigenlijk niets anders dan doodgewoon verraad aan je eigen makkers en je vloot. We hoeven dus voor jou werkelijk niet zoveel respect te hebben. En hoe denk je, dat jouw maats en je schipper nu over je denken? Maak er dus 't beste van. Je hebt geen keus."

Stevijn knikte dul. *Maak 't het beste van, je hebt geen keus...*

Die tolk had gelijk. Hem wachtte nergens en bij niemand vriendschap meer. Hij was een verrader, een verachtelijk sujet. „'t — 't Is goed..." stamelde hij.

Zo werd Stevijn Hazehart een echte verrader aan de vaderlandse zaak. Het was of hij in een lelijke, nare droom leefde. Hij kreeg het meteen wel een stuk beter. Hoefde niet meer terug naar de kerker, maar werd ondergebracht in een Spaans zeemanshuis.

Hij kreeg voorlopig een baantje op de admiraliteit. O, een heel ondergeschikt baantje hoor, zoiets als Manusje-van-alles, loopjongen. Maar af en toe werd hij ook boven geroepen, op een deftige kamer met allemaal officieren en zeekaarten aan de muren, en dan moest-ie alles vertellen wat hij van de geuzen wist. Hoe groot was hun vloot, uit welke soorten schepen bestond die, hoe was de bewapening, welke vlaggen en seinen gebruikten ze — al zulke inlichtingen meer moest hij de Spanjolen geven.

Ja, de Spanjolen berekenden de komende zeeslag, waarin zij voor eens en al met de Watergeuzen van het Zuiderzeegebied zouden afrekenen, zorgvuldig voor. Dat moest ook wel. Alva, de IJzeren Hertog, was vastbesloten om deze winter 1573-'74 de Lage Landen geheel te onderwerpen. Gedurende de zomer hadden de Watergeuzen, de onverzoenlijkste vijanden van de Spanjaarden, grote delen van het land onder water laten lopen, over de ondergelopen velden konden zij met hun platboomde vaartuigen gemakkelijk komen en hulp verlenen aan belegerde steden, terwijl de Spanjaarden deze met hun diepliggende galjoenen niet konden berelken.

Daarom moesten ten koste van alles de geuzen zo snel mogelijk, nog vóór de winter, beslissend verslagen worden en uit het Zuiderzeegebied verdreven. Dan was de rest voor de Spanjolen nog maar een peuleschilletje. In de winter zou al het water in ijs veranderen. Over dat ijs konden de Spaanse legers oprukken. En als het voorjaar aanbrak, zouden de Lage Landen van zuid tot noord, van oost tot west, geheel onder Spaans gezag zijn gebracht!

Geen wonder dat de Spaanse admiraal Bossu erg in zijn schik was met het geuzen-vlootplan dat door Stevijn Hazehart in zijn handen was gevallen! Het ver-

grootte zijn kans om die kopplge Waterlanders en kaaskoppen vernietigend te verslaan. Maar door het aanhoudende noodweer viel er aan uitzeilen nog niet te denken. Dag aan dag stormde het.

Ongeduldig sloeg de admiraal met zijn vuist op tafel, maar daar trokken de natuurelementen zich niets van aan — flakkerend sloeg de bliksemgloed door de hoge ramen van de admiraliteit, schijnselde onheilspellend over de grote zeekaarten, machteloos reden de trotse Spaanse oorlogsgaljoenen aan hun ankerkabels op het dolgeworden IJ. Het was wachten geboden — wachten, wachten.. Stevijn leefde zo'n beetje langs alles heen. Soms — soms dacht hij nog weleens aan schipper Jan de Witte, aan Haan Knijpvuist, Zwarte Floor en al die andere maats van de vloot — . en soms dacht hij zelfs ook aan Annemieke, het dochtertje van de schipper, en aan Mien, haar verzorgster. Maar zodra hij zich erop betrapte dat hij aan hen dácht, schudde hij het weer gauw van zich af, want dan gebeurde er iets in zijn hart waar-ie zich ellendig van voelde en een bitstere prop in de keel kreeg.

En toen gebeurden er, op één en dezelfde dag, twee dingen die hem helemaal ondersteboven gooiden. Het was op een winderige, volslagen verregende ochtend, dat Stevijn met twee andere mannen een aantal wijntonnen uit een opslagplaats moest halen Hu, wat een hondeweer! Maar toch was er volk op straat. Een hele menigte zelfs op het pleintje aan het einde van de gracht. „O," zei een van de mannen, ook al een Spanjolenknecht, „er worden er zeker weer een stel opgehangen ...." Door het bolderen van de tonnen over de kelen, hoorde Stevijn het niet. Hij kreeg een stomp. „Hé zeuntje, stop es We gaan kijken!"

Tja en wat Stevijn toen aanschouwde, veranderde hem op slag in een bevend, kermend brokje ellende Onder de vijf ongelukkigen die als kwalijk voorbeeld voor het Amsterdamse volk in het openbaar werden opgehangen, herkende hij de oude man met wie hij samen in de kerker had gezeten an die hem had willen helpen.

Om wille van Stevijn had hij de Spanjaarden gezegd dat hij spijt had van zijn „geloofsafvalligheid", daarmee kon hij zijn leven redden. En in plaats van dat de oude zelf de kerker zou verlaten moest Stevijn doen alsof hij zo heette als de oude man en dan kon hij op vrije voeten komen en de geuzen waarschuwen dat hun vlootplan bij de Spanjolen bekend was.

Maar nu Stevijn was weg gehaald voordat dat plan tot uitvoer kon worden gebracht, had de oude man zijn woorden herroepen En nu moest hij ervoor boeten.

Verblind door tranen, met gebroken hart, rolde Stevijn de wijnton verder naar de admiraliteit Het was óf hij de hand van de oude man weer op zijn arm voelde, of hij almaar diens stem hoorde, die hem moed en Godsvertrouwen had ingesproken .. .. Nu zou hij worden gehangen. De oude man was zijn geloof en de vaderlandse zaak trouw gebleven, zelfs de dood kon hem er niet van af brengen Terwijl hij zelf, Stevijn, al bezweken was voor dreigementen en tot een verachtelijke landverrader geworden . ..

Ocharm, wat had Stevijn het te kwaad met zijn geweten!

En toen, diezelfde dag nog, gebeurde het andere.

Achter het gebouw van de admiraliteit was een grote binnenplaats, Daar stond het vol met hokken met postduiven, die door de Spaanse berichtendienst werden gebruikt om contact te onderhouden met andere steden en legerafdelingen Het behoorde tot Stevijns taken om de hokken schoon te houden en de vogels te voederen. Die middag moest hij, ondanks de stromende regen, er weer aan geloven En hij stond net op de binnenplaats, toen er een uitgeputte postduif binnenviel, Stevijn zag 'm komen, een dikke, zwarte doffer Hij ving hem zonder erbij na te denken op en bracht hem gauw binnen, bij de onderofficier van de berichtendienst, „Net aangekomen, seinjeur," zei hij, terwijl hij de duif overhandigde En net op dat moment zag hij het opvallende witte vlekje links op de duivekop Het was of hij een stomp in de maag kreeg. Die — die duif had hij eerder gezien! Hij kende 'm! Maar vanwaar, hoe, wanneer? Eén ogenblik stond hij als versteend, terwijl zijn hart zwaar en dof begon te honzen

Hij schrok pas op toen de Spaanse onderofficier hem iets toe snauwde Wat deed-ie daar zo suf te blijven staan?

„J jawel, seinjeur " hakkelde hij, terwijl hij zich ijlings terugtrok.

De hele middag was hij met zijn gedachten niet bij wat hij deed. Op de achtergrond van zijn gedachten hing almaar de donkere, verdrietige herinnering aan de oude man Maar op de voorgrond heerste een felle onrust, die hem geen moment met rust liet

In die onrust was van alles vervat. onheil, gevaar, iets waar de dood mee te maken had

En dat gevoel was hij hem opgewekt door de duif De zwarte, dikke doffer met dat merkwaardige, witte vlekje links aan de kop

Geen oog kon Stevijn die nacht dicht doen. Buiten onweerde het en viel de regen in stromen over de zwarte daken en de zwarte straten Bulderend stormde de wind door de schoorsteenschachten. Rusteloos woelde Stevijn in het stro. De duif — de duif. . . Opeens schoot hij overeind, klaarwakker, met wijdopengesperde ogen. Zijn hart hamerde als op hol geslagen. *Hy wist het!!!* . . . Voor zijn ogen doemde een beeld op een klein huisje in een doodstil slopje, achter de kerk van Hoorn — achter dat huisje een klein binnenplaatsje — allemaal duivehokken — *en die dikke zwarte doffer met dat witte vlekje zat in een van die hokken!* . Maar — maar dan was de eigenaar van die duiven, de man met het nietszeggende gezicht en die nooit wat zei, een spion van de Spanjolen! En en — *seinjeur Pieter den Hont ook!*

Plotseling begon Stevijn een boel dingen te begrijpen. Het zweet brak hem uit. Hij hoorde Annemietje weer zeggen:

„Stevijn, er heerst verraad onder jullie!"

Annemietje had gelijk gehad! Maar hij, Stevijn — sufferd die hij was! — hij was erin gelopen! Als het eerste het beste domme jongetje had hij zich door seinjeur Pieter aan de hand laten nemen, zich laten gehuiken als loopjongen van het verraad! —

Een wilde hete woede joeg door Stevijn heen. Die woede verblindde hem, verstikte hem .

Geen tien minuten later sloop hij op sokkevoeten, zonder jas, zonder zeil om zich tegen de ziedende regen te beschermen, over de plkdonkere, lege gracht,

In welks levensgevaarlijke moeilykheden gaat Stevijn zich nu storten? Nu, de volgende week komt de ontknoping van alles.

dijes en datjes van Donald Duck

HEB JE DIE AL?

ABRAHAM Lincoln werd in 1809 in een blokhut in Kentucky geboren. Zijn vader was houthakker en „Abe", zoals Abraham thuis werd genoemd, groeide op midden in de wouden en ver van de bewoonde wereld. Hij leerde een beetje lezen en rekenen van rondtrekkende kooplieden. Toen Abe veertien was, verhuisde het gezin naar de grote stad en toen kon hij naar school. Later leerde hij het smidsvak, werd een poosje winkelier en ging vervolgens voor advocaat studeren. Als zodanig vestigde hij zich later in Springfield. Op zijn 40ste jaar werd hij in het Parlement gekozen en enige jaren later stelden de republikeinen hem kandidaat voor het presidentschap. Het was bekend dat hij de slavernij radicaal wilde afschaffen en toen hij dan ook in 1860 als zestiende president van de Ver. Staten werd gekozen, scheidden de Zuidelijke staten, waar de meeste negerslaven waren, zich onmiddellijk af en kozen een eigen president. Dit was aanleiding tot het uitbreken van de Amerikaanse burgeroorlog, waarin Lincoln en zijn medestanders tenslotte de overwinning behaalden. In 1863 werd de slavernij afgeschaft. Op 14 april 1865 werd de president door een fanatieke tegenstander uit het Zuiden tijdens een theatervoorstelling lafhartig vermoord. Ter herinnering aan deze tragische dood gaf Suriname, honderd jaar later, op 14 april 1965 de hier afgebeelde postzegel uit.

VEILIG OP HET STRAND

Wanneer je op een zonnige dag met kleine broer of zus heerlijk naar het strand wilt gaan, is het beslist niet voldoende om de kleuter, tegen het „kwijtraken", een koordje met een naamkaartje om de hals te hangen. Dat kaartje wordt verloren of gul aan een andere kleuter gegeven. Het veiligste is om naam en adres van broer of zus op een wit lapje katoen te borduren en dat stevig vóór op het strandpakje te naaien.

OPLOSSING VAN LUCIFERSPUZZEL

Is het je gelukt het lucifers probleem van de vorige keer op de juiste manier op te lossen? Je hebt zeker wel ondervonden dat het gemakkelijker leek dan het was. Heb je het niet voor elkaar kunnen krijgen, dan zie je op de tekening hoe je het had moeten doen.

LEKKER LANG DOUCHEN

Steeds duiken er nieuwe recordbrekers op. Ditmaal zijn het twee Canadese studenten die aanspraak maken op het wereldrecord douchen. Zij hebben namelijk 50 uur, 50 minuten en 50 seconden aan één stuk onder de douche gestaan. Het oude doucherecord stond op naam van een Amerikaan, die het tot 48 uur douchen bracht.

JIMMY KOPEN!

Een rijke Amerikaanse papa en zijn zéér lastig en ongehoorzaam zoontje Jimmy bezoeken Artis in Amsterdam. Jimmy rent over de mooie grasgazons en door de bloemperken heen, terwijl hij luidkeels schreeuwt: „Ik wil een levende beer hebben, ik wil een tijger hebben!", enz.
Papa stapt naar de directie en vraagt: „Hoeveel kost deze dierentuin, ik wil het hele park voor mijn zoontje kopen." „Wel" antwoordt de directeur, „ik wil u wel iets anders voorstellen: wat moeten we voor uw zoontje betalen? We zouden hem met plezier in de apenkooi zetten."

TOM POES en de JAKKERJEKKER

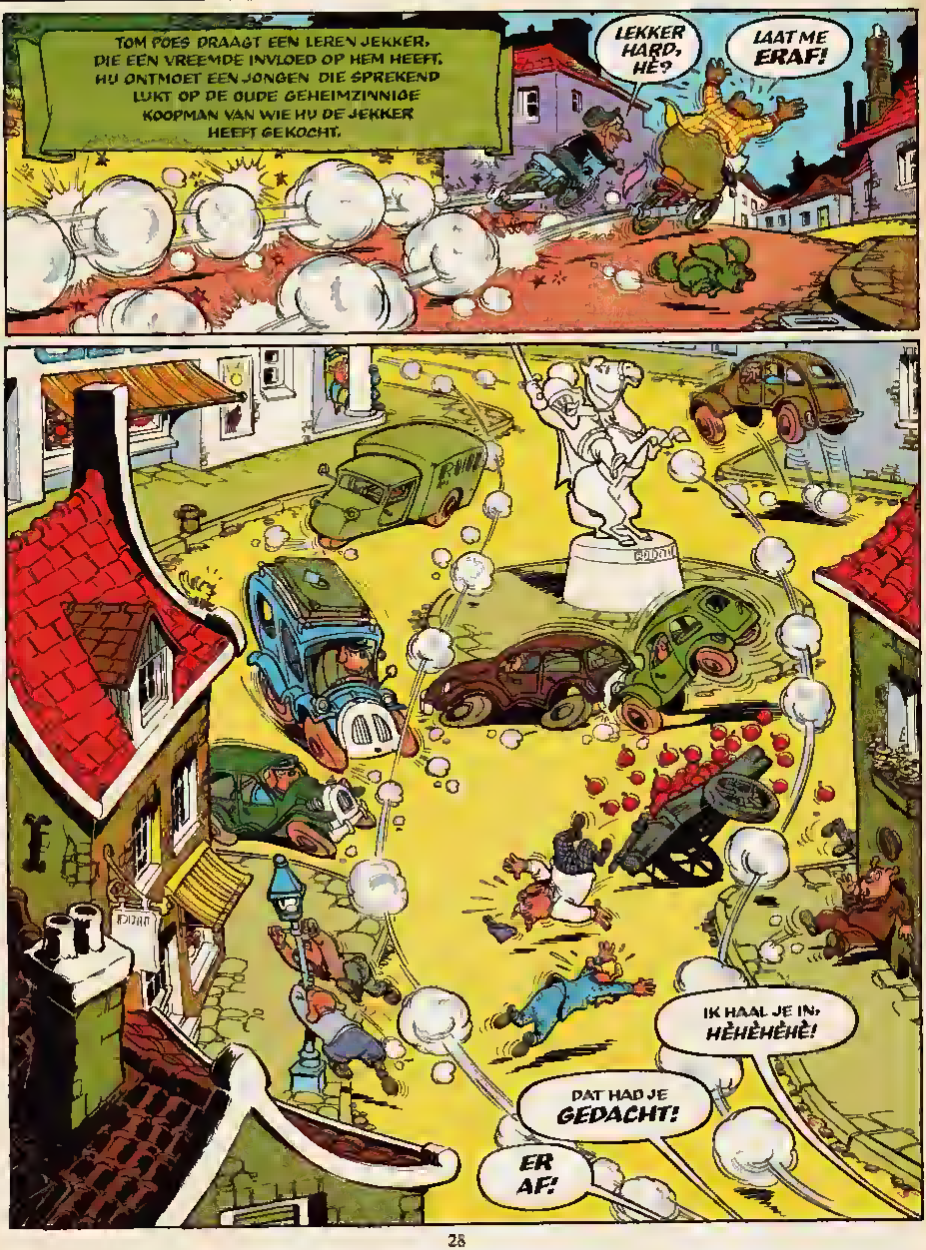

ER AF!!
IK BEN EERST!
DAT GING FUN, HÈ? JU KUNT RUDEN! JAKKEREN MET JE JEKKER, HÈHÈHÈ!
IK KAN NOG HARDER, MAAR MET DIE DIKKE ACHTEROP...
HOLA! IK HEB'M VERLOREN! WAAR ZOU HU ZITTEN?
HIER BEN IK! GEKNEUSD EN GESCHRAMD! HET IS EEN SCHANDE!

HOE HAAL JE HET IN JE HOOFD....
....OM ZO TE JAKKEREN MET EEN OUDER IEMAND ACHTEROP?!
MIJN GOEDE VADER ZOU DAT OOK NOOIT HEBBEN GOEDGEKEURD!
ZEUR NIET! ALS JE TE OUD BENT VOOR EEN STOOTJE, MOET JE NIET ACHTER OP EEN BROMMER KLIMMEN!
TE OUD?!
NU IS HET GENOEG!
KOM MEE, TOM POES. BEMOEI JE NIET LANGER MET DEZE BROMVLEGEL!
IK WIL HET DITMAAL NOG OOR DE VINGERS ZIEN, OMDAT JE ONDER INVLOED WAS VAN SLECHT GEZELSCHAP, MAAR...
MAAR...
KOM MEE NAAR DE KELDER, DAAR ZUL JE OPKUKEN. HÈHÈHÈ!
DAT IS HET TOPPUNT!

DONALD DUCK — Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor post-abonnementen à ƒ 3,25 per 13 nummers. Abonnementsprijzen. **Nederland:** 25 ct. per week. Losse nummers 35 ct. **Nederlandse Antillen en Suriname:** ƒ 14,40 per jaar. **België:** N.V. Tijdschriften Uitgevers Mij., Van Schoonbekestraat 34-38, Antwerpen. Tel. 382380. P.C.R. 83495. Prijs 6 fr. **Overig Buitenland:** ƒ 22,— per jaar. Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan.
1965 Walt Disney Productions

Weer-één-er-bij!

'N ROYCO SPELDJE

Roy 856.157.223